

РЕШЕНИЕ

№ 1248

гр. Варна, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивелина Димова Административно
наказателно дело № 20223110202278 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от „Престиж финанс консулт“ ЕООД-гр.Варна срещу Наказателно постановление № 13-35825/28.01.2013г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на дружеството било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.261, ал.1 от ЗКПО.

Жалбоподателят счита, че са изтекли съответните давностни срокове, което изключва административно-наказателното преследване. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание въззивното дружество, редовно призовано, се представлява от адв.Величкова от ВАК, която поддържа жалбата на изложените в нея основания. Претендира присъждане на разноски.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че извършването на нарушението е безспорно установено, както и че

при провеждането на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от въззивното дружество разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното: На 25.01.2011г. дружеството-жалбоподател било регистрирано в ТД на НАП-Варна. До 02.04.2012г. от негово име не била подадена декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2011г. Впоследствие от Е. М. Ц.- инспектор по приходите в ТД на НАП -Варна била извършена проверка в съответната информационна система, при която изложените обстоятелства били установени. Във връзка с неспазването на законоустановения срок за подаване на декларацията, на 03.01.2013г. проверяващата съставила акт за установяване на административно нарушение на „Престиж финанс консулт“ ЕООД за това, че не е изпълнило задължението си да подаде годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2011г. в законоустановения срок по чл.92, ал.2 от ЗКПО. Актът бил съставен в отсъствието на представляващия дружеството; впоследствие бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива били депозирани в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН, но били счетени за неоснователни от наказващия орган. Въз основа на съставения акт на 28.01.2013г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на въззивното дружество била наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лв. за нарушение на чл.92, ал.1 от ЗКПО.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства- от разпита на свидетЕ.та Е. М. Ц., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на свидетЕ.та следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Същата не извлича ползи от твърденията си и няма данни да е заинтересувана или предубедена, при което за съда не

съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените от нея показания.

С най-голямо значение за изясняването на делото от приобщените писмени доказателства са приложените: справка от ПП СУП за подадени декларации, (от която е видно, че към датата на проверката такава не е била подадена от дружеството), Обща справка за задължено лице и възражение срещу съставения акт, депозирано от управителя на дружеството.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Разпоредбата на чл.92, ал.1 от ЗКПО задължава данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, да подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Срокът за изпълнение на посоченото задължение е определен във втората алинея на цитираната норма, а именно- до 31 март на следващата година, като декларацията следва да бъде подадена в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Според чл.2, ал.1, т.1 от ЗКПО данъчно задължени лица са местните юридически лица и следователно като юридическо лице „Престиж финанс консулт“ ЕООД със седалище-гр.Варна, се явява данъчно задължено лице, което е било натоварено със задължението по чл.92, ал.1 от ЗКПО. От събраните по делото доказателства се установява, че данъчната декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО не е била подадена от дружеството не само в установения за това срок, но и до момента на съставяне на акта. При преценката обаче дали е налице неизпълнение на административно задължение от страна на дружеството съдът съобрази разпоредбата на чл.92, ал.4 от ЗКПО, установяваща изключение за лица, които не са извършвали дейност през годината и не са отчели приходи или разходи за годината съгласно счетоводното законодателство (в редакцията, действала към момента на извършване на деянието). В наказателното

постановление липсват твърдения дружеството да е извършвало дейност през съответната година и да е отчело приходи или разходи, като по делото не са приложени и доказателства в тази насока, независимо, че в депозираното възражение изрично се твърди, че дружеството не е извършвало никаква дейност. При това положение не може да се счете за доказано, че санкционираното лице действително е извършило вмененото му нарушение, което обуславя отмяната на наказателното постановление като необосновано.

Отделно от изложеното, съдът констатира, че е налице абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление поради изтекла погасителна давност по смисъла на чл.80, ал.1, т.5 от НК. Според Тълкувателно решение №1/15г., постановено по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Доколкото за процесното нарушение е предвидено наказание «глоба», абсолютният давностен срок по чл.81, ал.3 от НК възлиза на четири години и половина, считано от момента на нарушението. В случая нарушението е извършено на 03.04.2012г., при което абсолютният давностен срок е изтекъл на 03.10.2016г. Изтичането на посоченият давностен срок е абсолютно основание за отмяна на постановеното наказателно постановление, което при това положение се явява изцяло незаконосъобразно.

Предвид всичко изложено съдът приема, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а наказателното постановление- да бъде отменено изцяло.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на жалбоподателя преди края на съдебното заседание съответно искане, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.1 от ГПК на „Престиж финанс консулт“ ЕООД следва да се присъдят направените по делото разноски. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв. за процесуално представителство. В случая уговореното възнаграждение е в размер на минимума, определен по реда на чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и следва да бъде присъдено изцяло.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 13-35825/28.01.2013г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на „Престиж финанс консулт“ ЕООД -гр.Варна, ЕИК:201398089, на основание чл.53 от ЗАНН, във вр. с чл.261, ал.1 от ЗКПО, е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 500.00 лв., като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна да заплати на „Престиж финанс консулт“ ЕООД -гр.Варна, ЕИК:201398089 сумата от 300,00 лева /триста лева/, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____